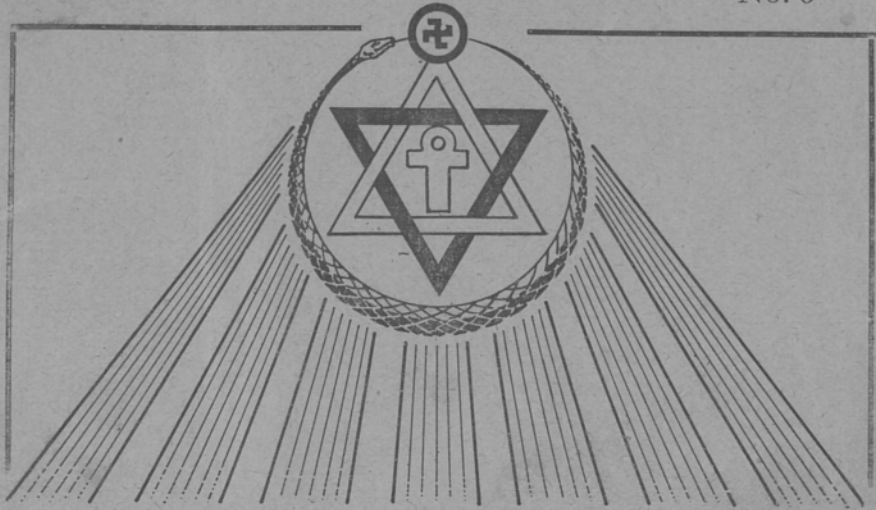

des 1-5

Vol. 2

No. 6

TEOSOFIAN VALO

KESÄKUU
1914

CLEVELAND --- OHIO

TEOSOFIAN VALO

Suomalainen teosofinen kuukausilehti Amerikassa, ilmestyy jokaisen kuun puolivälissä vähintään 20 sivuisena Clevelandissa, O. Amerikan Suomalaisen Teosofisen Kustannusliikkeen kustannuksella.

Toimittaja: Emil Kaarna.

Teosofian Valon tehtävänä on olla yhdyssiteenä teosofisesti ajattelevien suomalaisten välillä, sekä tehdä teosofian levitystyötä Amerikassa. Tässä lehdessä julaituista kirjoituksista vastaa kukin kirjottaja itse, alle kirjottamattomista toimitus. Tilaushinta on 75 s. vuodelta ja 40 s. puolelta vuodelta.

Tilaukset, maksu-osoitukset sekä muu kirjevaihto on tehtävä osoitteella,

TEOSOFIAN VALO

33 PHILLIPS ST.

EAST CLEVELAND, O.

LIGHT of THEOSOPHY

(A Finnish Theosophical monthly)

Published by The Finnish-American Theosophical Publishing Co. at 33 Phillips St., East Cleveland, O.

Subscription price 75 cents for one year

„ „ 40 „ „ six months

S i s ä l t ö:

Toimittajalta	siv. 101
Rakkaus	„ 103
Sivistyksestä	„ 107
Auringon Vaikutus	„ 109
Teosofian Ensimmäiset Prinssiipit	„ 115
Kätkeyty aarre	„ 118
Todellinen Ajatuksenvaihto Vainajien Kanssa	„ 119

TEOSOFIAN VALO

SUOMALAINEN TEOSOFINEN
KUUKAUSILEHTI AMERIKASSA

No. 6 Kesäkuu 1914 June Vol. 2

Entered as second-class matter April 15, 1914 at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of
March 3, 1879.

TOIMITTAJALTA.

Ihmeellisen vaikutuksen näyttää Annie Besantin luennot sekä hänen personallinen läsnä-olonsa tekevän kuulioihinsa. Kun esimerkiksi muistellemme viimeisten parin vuoden aikana New Yorkin Uutisten toimittajan useimmissa kirjoituksissaan esittämää kantaansa Annie Besantiin nähden, niin emmepä voisi odottaa samalta mieheltä, kuultuansa A. B:n luentoa Londoossa, niitä sanoja joilla hän ilmaisee mielipiteensä mainitusta luennosta ja yleensä Annie Besantin aatteellisesta kannasta. Tehden yleispiirteissään selkoa mainituista luennoista, hän sanoo:

”Mutta kyllä luento sitten olikin kuulemisen arvoinen ja tilaisuus unohtumaton monelle kuulialle.“ . . . Minä ihasuksella kerron meidän lukiakunnallemme mitä hänellä oli suurelle kuuliakunnallensa sanottavaa . . . se oli yksi ainoa suuri ajatus tuhansiin sanoihin puettuna ihanana kukkakimpuna.“

Toivoisimme vaan että sellaiset miehet kuin New Yorkin Uutisien toimittaja, joka sanoo edustavansa teosofiaa käytännölliseltä kannalta, tutustuisi enemmän tämän käytännöllisen naisen käytännöllisiin oppeihin.

*

Iloisena hämmästyksenä on teosofinen maailma ottanut vastaan uutisen Annie Besantin vastaan nostetun oikeus jutun päättymisestä vastaajan voitolla.

Mainitsemme tästä erityisesti sentähden kuin suomalaisetkin sanomalehdet ovat useamman kerran jo tästä oikeuden käynnistä kertoneet, ja kertomansa uutiset ottaneet niistä lähteistä joista jo pitemmän ajan on koetettu Annie Besantia Teosofista Seuraa ja Teosofiaakin kaikin mahtollisin keinoin mustata. Nyt kuin asia on päättynyt vastaajan voitolla, eivät mainitut lehdet ole virkanneet asiasta mitään.

Kuten jo aikaisemmin olemme maininneet, C. W. Leadbeater ja J. Krishnamurti ovat tulleet kokonaan puhdistetuiksi niistä häpeällisistä syytöksistä joita Mr. Narayaniah, Krishnamurtin isä, oli tehnyt poikaansa ja Leadbeateriä vastaan. Valtioneuvosto (Privy Council) on vapauttanut Annie Besantin niistä.

RAKKAUS.

Charles Lazenby.

Onko sinun ihanteesi, oi ihminen, rakastaa tai olla rakastettu.

Ikävöitkö toisten seuraa ja apua lieventääksesi tuskaasi. Ikävöitkö toisten myötätuntoa pimeällä aikakaudellasi? Pyydätkö sydämesi kalvavissa tuskissa Jumalien apua? Kaipaatko henkistä kehitystä? Luotko palavin mielin katseesi puhtuden hinostuneeseen ilmapiiriin? Ikävöitkö täydellistä rauhaa tämän elämän tuolla puollen? Ja ennen kaikkea, oi ihminen, haluatko että suuret Mestarit auttaisivat sinua totisen Jumalan tuntemiseen?

Jos tämä on sinun ihanteesi, oi harhaileva sielu, silloin on toiveesi pakeneva ja tiesi päättymätön. Elämä elämän perästä pyydät sinä rakkautta itsellesi. Jumala ja taivaan sotajoukot totteleevat pyyntöäsi. Ja Mestarit auttavat ja palvelevat sinua ja olet etenevä hienompiin seutuihin suuren rakkauden keventämänä — mutta halusi yhä on sammumaton. Ja mikäli sinä opit rakastamaan, sikäli kasvaa sinun halusi kanssaihmissiäsi auttamaan yhä suuremmaksi. Mitähyvänsä ihminen etsii, sen hän löytää.

Jos sinun ihanteesi, oi oppilas, on *rakastaa*, silloin olet sinä rauhassa. Heitä katseesi ympärillesi, ja siellä missä nyt seisot on kaksikymmentä sielua joita voit auttaa ja rakastaa. Ne kaksikymmentä sielua ovat yhtä tärkeät kuin mitkä muut sielut hyvänsä maailmassa, sentähden älä etsi kaukaisia maita tai — aikoja ihanteesi todeuttamiseen. Kenties ne eivät ymmärrä sinua eivätkä kiitä sinua,

mutta sinun ihanteesihan ei olekaan olla rakastettu tai huomattu mutta *rakastaa* ja *palvella*, eikö?

Palvellessasi ja rakastaessasi älä pidä parempana tai ylevämpänä itseäsi kuin sitä jonka luulet olevan vähemmän rakkautesi arvoisen, tai joka tuskin ansaitsee rakkauttasi. Hän on toisten kanssa saman arvoinen ja tarvitsee ehkä enemmän rakkauttasi. Sentähden vuodata runsaammin häneen lempeitä ajatuksia ja toivo voivasi auttaa häntä, hänen tietämättään. Älä ole liian kiireinen osottamaan että häntä rakastat, sillä näistä toiveista johtuu usein meidän itserakkautemme omasta hyvydestämme ja mahdollisesti enemmän estää kuin edistää hänen kehitystään. Rakastaissasi älä etsi vastarakkautta tai palkintoa. Sinun ihanteesi, oi rakastaja, on rakastaa eikä voittaa. Elämä on äärettömän pitkä ja se rakkaus jonka sinä vuodatat korkeamman elämän järjestöjen sulatusuuneihin, alkaa sieltä hiljaa, aikojen kautta, virrata rakastettavan elämään. Älä luule että tiedät mikä on parhain muille, eli mikä on hyvä tai paha hänelle, rakasta häntä, mutta älä pakota hänelle omia ihanteitasi. Hänen omat ihanteensa ovat hänelle paremmat kuin sinun ihanteesi. Muista mitä krisna sanoi: ”Paremmat sinun omat ihanteesi, vaikkapa ne sitten olisivatkin ilman ansiota, kuin toisten korkeimmatkin ihanteet kunnian kruunaamina.” Tai toisin käännettynä: ”Parempi hänen omat karkeimmatkin ihanteensa, vaikkakin minulle arvottomat, kuin minun ihanteeni kruunattu ikuisella loistolla.” Hän ei voi nähdä vielä kuten sinä näet, mutta älä ylpeile sentähden, sillä oman puhtautesi tunteminen saastuttaa

ja mustentaa sinun sisäisen, puhdistuneen sielusi.

Ole aina valpas sureville äänille. Katsele maailman kärsiviä — eikä sen syntejä. Visusti tutkiskele niitten toimintaa jotka lakkaamatta työskentelevät ihmiskunnan hyväksi ja auta heitä heidän työssään. Jos sinun ihanteesi on rakastaa eikä olla rakastettu; palvella, eikä olla palveltu; jos sinä alați rukoilet rotusi hyväksi etkä koskaan oman itsesi; jos sinun palveleva halusi on kehittyä tietämättömäksi ja sokeaksi lapsi-rakkaudeksi ihmiskunnan hyväksi, silloin olet pian huomaava saavasi sellaisen tuen joka johtaa sinut rauhallisena kylmän, kylmän ja kolkon palvelevan tien läpi. Älä sano itsekkään, tietoa etsivän miehen tavalla: ”Näytä minulle Mestarit, niin uskon kuten sinä.” Ihmiskunnan rakastaja, oi oppilas, ei välitä josko sinä eräissä, tai kaikissa asioissa, ajattelet kuten hän, ja tiedä ettei se ole kenenkään muun paitsi itsesi vallassa löytää tie Mestarien luo.

Eräs, rotumme palvelia, sanoi kerran: ”Siihenasti kunnes viimeinen on päässyt oman pyhäkönsä tempeliin, seison minä hänen takanaan ja osotan hänelle tien.” Näyttääkö tänkaltainen ihanne sinusta ylevämmältä, oi opilas, kuin että lankeaisit polvillesi kammiossasi ja huutaisit: ”Autta ja siunaa minua, oi Jumala.” Onko sinun ihanteesi rakastaa, vaiko olla rakastettu?

Onko rakkautesi ja halusi palvella rotuasi? Älä ajattele olevasi jollain korkeudella josta voit laskeutua niitten luo jotka ovat alhaalla sen juurella; tässä asemassa et voi nähdä sitä valoa joka loistaa ylhäältä. Mieluummin koeta asettua sen alapuolelle jo-

ta autat, niin että kiinnittäessäsi katseesi ylöspäin häneen, et itse menetä sitä kunniata joka loistaa korkeudessa.

Ja tulet näkemään voimallisempia ilon, kauneuden ja kirkkauden näkyjä tuolla puolen hänen näköpiiriään, jotka näyt antavat sinulle uusia sysäyksiä rakastamaan häntä.

Mahdollisesti sanot sinä, oi pyhimys: ”Minä rakastan Jumalaa ja hänen majansa pyhyttä ja hurskautta.” Mutta oletko niin vietelty ja sokea itserakkaudessaasi että luulet voitasi palvella odollisesti korkeita ihanteitasi, joka on kaiken palveluksen vertauskuva, silloin kuin tunnet olevasi suurempi Hänen vähempiänsä tai käännät itsesi pois kärsimyksistä ja unhotat rotusi nuorimman veljen kärsivän muiston.

Nose! Herää! ja etsi *todellista suurta* ja ymmärrä; mutta älä toivo löytäväsi Heitä Kuningasten istuimilta temppelien pyhäköistä, maailman uskontojen ylimäisten pappien seasta, tai filosofien ja tieteen kirjastoista. Ne kyllä voivat olla siellä, mutta sinä et löydä Heitä. Kernaammin etsi Heitä omasta kodistasi tai kylästäsi; sillä sieltä ovat Ne helpommin löydettävissä kuin kaukaisten lumivuorten takaa; etsi Heitä orpojen kodeista ja ojennuslaitoksista. Mutta minä varotan sinua, oi oppilas, ettet koskaan tule Heitä etsimällä löytämään; He löytyvät ainoastaan rakkauden loistavan valaistuksen avulla joka säteilee sinun omasta olemuksestasi, ja kun nöyrästi pyydät Heitä sinua käyttämään nuorempien veljiesi palveluksessa.

Onko sinun ihanteesi rakastaa, vaikka olla rakastettu?

(The American Theosophist)

SIVISTYKSESTÄ.

2.

ivistyksen määrittelyssä eroavat aikamme tiedemiehet enemmän kuin minkään muun opin. Sana „education” jota länsimailla yleisemmin käytetään johtuu latinaisesta „educō” sanasta, joka tarkoittaa, „nostaa ylös,” „johtaa ulos.”

Latinan kielessä on vähän sanoja, mutta kaikki tarkoin määrääviä, eikä niinkuin Englanninkielessä, löyhtyneitä, hajanaisia ja usein tarkotuksettomia. Roomalaiset ja Kreikkalaiset ajattelijat tarkoittivat ihmisen sivistyksellä aivan toista mitä sillä nykyään tarkotetaan.

Myöskin meidän sisäisen näkemyksemme mukaan pitäisi ihmisen kehityksen olla sen sisäisen elämän hoitamista ja eleille herättämistä joka kumpuaa ihmisen sisäisestä luonteesta.

Kaikissa nykyajan sivistysmaiden kouluissa, jo pieni lapsi pakotetaan opiskelemaan sellaisia aineita jotka ovat usein lapsen luonnollisille taipumuksille vastakohta, ja joista ei myöhemmin elämän taistelussa ole minkäänmoista hyötyä. Kun tällä tavalla pakollisuutta käytetään, tehdään opiskelu vastenmieliseksi, oppilaan järki tylsistetään ja ehkäistään sen hengen laajenemista ja ulosilmausta.

Aikamme opettajat vähän välittävät oppilastensa „maaperästä.” He itse kunnianhimon ja ylpeyden huumaamina valittavat hermostuneina johtajilleen: „En ymmärrä miksi Janne on niin tavattoman tylsäjärkinen, hän ei opi kerrassaan mi-

tään.” He eivät ota huomioon oppilaansa yhteiskunnallista asemaa, eläen itse sellaisissa olosuhteissa ja sellaisella kehitystasolla ettei mikään saata heitä ajattelemaan, onko lapsi saanut tarpeeksi ravintoa, onko se saanut tarpeeksi nukkua, tai onko se saanut oikean kohtelun osakseen. Ottamatta näitä asioita huomioon, asettavat he oppilaansa päälle ikeen jota eivät itse yritäkään kantaa.

Philadelphiassa ja muissa Yhdysvaltain suurkaupungeissa tuonnottain toimeenpannut tutkimukset ovat osottaneet mitä vääryyttä opettajat harjoittavat oppilaitaan kohtaan. Tämän komitean tutkimukset selittävät miten monien juoppoperheiden lapset koulusta päästyään olivat pakotetut myymään sanomalehtiä myöhään yöhön, josta tultuaan saivat huonoa ravintoa ja pääsivät vihdoin väsyneinä lepäämään haiseville vuoteilleen.

Kun lapset otettiin vanhemmilta ja vietiin puhtaisiin asunoihin, joissa saivat kyllin hyvää ravintoa, lepoa ja raitista ilmaa, sekä opetettiin erityisen katsannon alaisena, huomasi tämä komitea suureksi ihmeekseen nämä lapset parhaimmiksi ja terävimmiksi koko luokalla.

Kaikissa sivistysmaiden yhteiskunnissa — yläluokan keskuudessa — näyttää olevan voimassa ankara vanhempien määräysvalta lastensa yli, että heidän on luettava joksikin virkamieheksi ja siten saatava varma tulevaisuus. Poika, jonka isä on insinööri, täytyy yrittää samalle alalle, huolimatta siitä onko hänellä vähääkään taipumusta matemaatiikkaan, hänen vaan täytyy.

Poika esittelee isälleen maanviljelyksen tuot-

tavaisuudesta ja uutismaitten perkauksista, mutta hänen toivomuksilleen ei panna mitään arvoa; hänestä täytyy tulla herra hinnalla millä hyvänsä. Kun tällaista opiskelua pakollisesti jatketaan, alkavat epäonnistuneet oppilaat käyttää viekkautta, he ovat kouluun menevinään, vaan viettävätkin aikansa pallopelissä tai muissa hurjasteluissa, tuhlaaten siten aikaa ja suuria summia yhteiskunnallista omaisuutta, jota hankkiessaan alemmat kansaluokat saavat monta kovaa kokea.

Aikamme sivistyksen tarkoituksena pääasiallisesti onkin valmistaa oppilas tehokkaaksi kokoaan itselleen aineellista omaisuutta mahdollisimman vähällä vaivalla; tulevaisuudessa tulee oppilas yhä enemmän ja enemmän vapautumaan kaikesta pakollisuudesta, jolloin se, saatuaan kasvattajiensa ja opettajiensa taholta oikeaa ohjausta, riemulla kokoa itselleen henkistä pääomaa ihmiskunnan hyväksi.

A. K.

AURINGON VAIKUTUS.

C. W. Leadbeater.

(Jatkoa toukok. numeroon)

Elinvoiman sisään imeytyminen.

Tätä elinvoimaa imevät kaikki elolliset olennot ja tarpeellinen määrä sitä näyttää olevan välttämätön heidän olemassa-ololleen. Ihmisissä ja korkeammalle kehittyneissä eläimissä tämä imeytyminen näyttää tapahtuvan sen keskuksen eli pyörteen kautta etterisessä kaksoispuolessa joka

on yhteydessä pernan kanssa. On muistettava että tällä keskuksella on kuusi terä-lehteä jotka muodostavat ne aaltoilevat voimat jotka saavat aikaan mainitun pyörteen. Mutta tämän aaltoilevan liikunnan saa aikaan toiset voimat jotka säteilevät saman pyörteen keskukselta. Jos kuvittelemme tämän pyörteen keskus pistettä pyörän keskipisteeksi, niin voimme kuvitella näitä viimeksi mainittuja voimia pyörän puolapuiksi jotka säteilevät ulos keskukselta suorissa linjoissa. Siten pyörivät voimat kiertäen ja kiertäen ympäri pujoutuvat puolapuitten toiselta ja toiselta puolelta muodostaen siten jonkinlaisen eetterisen korikutoelman, ja tällä tavalla saavat aikaan kuusi terälehteä.

Kun elinvoima kupla välähtelee liidellessään ilmapiirissä, on se melkein väritön, ja voidaan verrata valkeaan valoon. Mutta niin pian kuin se on imeytynyt voimakokeskuksen pyörteeseen pernan kohdalla, jakautuu se erivärisiksi väri virroiksi, vaikka se ei seuraa tarkasti meidän spektrumien värejä. Kun sen aineosiin kuuluvat atomit alkavat kiertää pyörteen ympäri, tarttuu yksi kustakin puolapuusta yhteen niistä, siten että kaikki ne atomit jotka edustavat keltasta kiitävät yhden ympäri, ja toiset jotka edustavat vihreätä kiitävät toisen ympäri j.n.e., mutta seitsemäs katoaa pyörrekeskukseen. Nämä säteet sitte kiitävät eri suunnille, jokainen tehden omaa erikoista työtään elinvoiman antamisessa ruumiille. Kuten jo sanoin, värijaotukset eivät ole aivan samat mitkä me näemme spektrumissa, mutta vastaavat enemmän värijaotuksia jotka näemme korkeammilla tasoilla,

syy- menttaali ja astraaliruumiissa.

Esimerkiksi se mitä me kutsumme indigo-väriksi on yhdistys violetti- ja siniväristä, niin että meillä täten on ainoastaan kaksi värilajia kolmen sijasta; mutta toiselta puolen se mitä kutsumme punaseksi jakautuu kahteen säteeseen — ruusunpunaseen ja tummanpunaseen. Mainitut kuusi sädetä siis ovat violetti, sininen, vihreä, keltanen, oranssi ja tummanpunanen; kun seitsemäs eli ruusunpunanen atomi (oikeastaan ensimmäinen, sentähden että tämä on se alkuperäinen atomi jossa tämä prosessi ensin näyttäytyi) laskeutuu pyörteen keskukseen. Elonvoima on siis rakenteeltaan selvästi seitsenkertainen, vaikka se virtaa ruumiin läpi vain viidessä päävirrassa, kuten muutamissa indialaisissa kirjoissa on määrilely, sillä lähtiessään pernakeskuksesta sininen ja violetti yhtyvät yhdeksi säteeksi, samoin tekevät oranssi ja tummanpunanen.

(1) Sini-violetti säde kulkee ylöspäin kurkkua kohti, jossa se näyttää jakavan itsensä kahtia, vaalean sininen jääden kiertämään ja elähyttämään kurkku-keskusta, kuin tummansininen ja violetti menevät aivoihin. Tummansininen leviää aivoston ala- ja keskiosaan, ja violetti tulvaa yläosaan ja näyttää antavan erikoista vilkkautta sille voimakukselle joka on pään päällä, vuodattaen itsensä pääasiallisesti niiden yhdeksänsadan kuudenkymmenen särmän kautta jotka muodostavat tämän keskuksen ulkopuolen.

(2) Keltanen säde kulkee sydämeen, mutta tehden siellä työnsä menee siitä osa myös aivoihin,

ohjaten itsensä pääasiallisesti kaksitoista teräiseen kukkaan joka on keskellä korkeinta voimakeskusta.

(3) Vihreä säde tulvaa vatsaan ja, vaikka keskittyen erityisesti solar plexus'iin, nähtävästi eloittaa maksaa, munuaisia ja suolistoa ja yleensä ruuan sulatus elimiä.

(4) Ruusun värinen säde virtaa yli ruumiin hermoja pitkin, ja antaa eloa koko hermostolle. Tämä on se mitä tavallisesti kutsutaan elinvoimaksi — se on sitä erikoista elinvoimaa jota ihminen voi helposti siirtää toiseen, jolta sitä puuttuu. Jos hermot eivät ole kokonaan täytetty tällä ruusunvärisellä valolla tulevat ne herkiksi ja helposti kiihottuviksi, niin että sairas voi tuskin hetkeä pysyä paikoillaan, eikä kuitenkaan tunne saavansa huojennusta asennon muuttamisesta. Vähinkin melu eli kosketus tuottaa hänelle tuskaa, ja onnettomuutta. Valamalla hänen hermostoonsa tätä erikoista elinvoimaa voi joku terve ihminen antaa toiselle suoranaista apua, josta seuraa terveyden ja rauhan tunne sairaalle. Ihminen, jolla on luja terveys, tavallisesti ottaa vastaan ja eristää paljon enemmän elinvoimaa kuin hänen oma ruumiinsa tarvitsee ja siitä syystä hän lakkaamatta säteilee tulvanaan ruusun värisiä atomeja, ja siten tietämättään valaa ympärilleen voimaa heikompiensa hyväksi, menettämättä mitään itseltään; eli voi hän oman tahtonsa voimalla koota tämän mahtavan voiman ja kohdistaa sen johonkin henkilöön jota tahtoo auttaa.

Fyysillisellä ruumiilla on oma määrätty vaimomainen tajuntansa, joka fyysisessä maailmassa vastaa astraaliruumiin himo-elementaalia; ja tämä

tajunta tahtoo aina suojella fyysillistä ruumista kaikelta vaaralta, ja suorittaa sen edestä kaikkia mahdollisia tehtäviä. Tämä on kokonaan toinen tajunta kuin itse ihmisen, ja se toimii yhtähyvin silloinkin kun ego (minä) on poistunut ruumiista sen nukkumisaikana. Kaikki meidän vaistomaiset liikkeemme johtuvat siitä, sen toiminnan tuloksena ilmenee sympaattisuuskin lakkaamatta; ilman minkäänlaista ajatusta tai tietoa meidän puolelta.

Ollessamme tavallisessa valvetilassa, tämä fyysillinen elementaali kiintyy kokonaan itsesuojeluun; hän on aina valppaana, pitää hermot ja lihakset aina jännityksessä. Yöllä, eli milloin hyvänsä ihmisen nukkuessa, hän jättää hermot ja lihakset valloilleen, ja keskittää itsensä erityisemmin elinvoiman assimiloimiseen ja fyysillisen ruumiin voimistamiseen. Hän toimii tässä asiassa erityisemmällä menestyksellä yön alkupuolella, sillä silloin on vielä runsaasti elinvoimaa, mutta päivän nousun lähestyessä elinvoima, jonka on jättänyt jälkeensä auringon valo, on melkein kokonaan loppuun kulutettu. Tämä selittää sen raukasevan ja väsyttävän tunteen jonka valtaan helposti joutuu pikkutunneilla aamusin; tämä myös selittää miksi sairaut enimmästä päästä kuolevat aamuyöllä. Sama ajatus on lausuttu siinä vanhassa sananlaskussa joka on, „Tunnin lepo ilta-yöllä vastaa kahta aamu-yöllä.” Tämän fyysillisen elementaalin työ näkyy parhaiten unen voimia antavasta vaikutuksesta, joka, elinvoiman lisääntyminen, on usein havaittavissa hetkellisenkin unen jälkeen.

Tämä elinvoima on tietysti eetteriruumiin ra-

vinto, ja on aivan yhtä välttämätön sille kuin ruoka fyysillisen ruumiin karkeammalle osalle. Siitä syystä, milloin ruumiin on mahdoton jostakin syystä (joko sairauden, väsymyksen tai kovin vanhan iän suhteen) valmistaa elinvoimaa solujensa ravitsemiseksi, tämä fyysillinen elementaali ryhtyy vetämään sitä omaksi tarpeekseen toisista, koska se on jo valmistettu käyttökuntoiseksi toisten ruumiissa, ja siitä johtuu että usein tunnemme itsemme heikoiksi ja voimamme kulutetuiksi, istutuamme jonkun aikaa henkilön kanssa jolta puutuu elinvoimaa, sillä hän on imenyt meistä nuoruusväriset atomit ennenkuin me ehdimme käyttää hyväksemme niiden tarjoaman voiman.

Kasvikunta myös kokoo tätä elinvoimaa, mutta näyttää enimmäksä tapauksissa käyttävän siitä ainoastaan pienen osan. Monet muut vetävät siitä melkein samat aineosat kuin ihmisen korkein eeteriruumis, tulos ollen se, että kun puut ovat käyttäneet sen mitä voivat, niin ne atomit mitkä he hylkäävät, ovat juuri noita jotka tunnemme ruusun värisinä, joita ihmisen fyysillinen ruumis tarvitsee. Tämä on erikoisesti totta sellaisiin puihin nähden kuin petäjä ja gummipuu, ja siitä johtuu että näiden puiden lähetyvillä olo antaa terveyttä ja voimaa niille jotka kärsivät elinvoiman puutetta tältä osalta — niille joita me kutsumme hermostuneiksi. He ovat hermostuneita siksi että heidän ruumiinsa solut ovat nälkäisiä, ja hermostuminen voidaan parantaa yksinomaan ruokkimalla näitä soluja. Useimmin helpoin keino tehdä se, on täten ravita ne ulkoapäin annetulla elinvoimalla, jota he tarvitsevat.

(jatk.)

TEOSOFIAN ENSIMÄISET PRINSIIPIT.

(C. JINARAJADASA.)

Johdanto.

Teosofia on viisaus joka saavutetaan opiskele-
malla kehityksen muotoja ja itse elämää.
Tämä viisaus on aina ollut olemassa kos-
ka samoja tutkimuksia ovat tehneet kai-
kista kyvykkäämmät sielut jo lukematto-
mia aikoja. Tutkijat, Viisauden Mesta-
rit, kuten heitä kutsutaan, ovat kehityskulussaan
jo sivuuttaneet ihmisasteen ja päässeet seuraavalle
ylemmälle, joka on „Adeptius.” Kun ihminen
saavuttaa Adeptin asteen, hankkii hän tietonsa ko-
keiden ja tutkimusten kautta. Se tieto minkä nä-
mä Adeptit ovat tähän mennessä saavuttaneet on
teosofiaa, Aikain viisautta.

Kun ihminen on saavuttanut adeptiuden lak-
kaa hän olemasta „kohtalon orja” kehityksen ku-
lussa, ja esiintyy itse kehityksen johtajana ja perään
katsojana sen suuren Olennon peräänkatsonnan
alaisena, jota me teosofiassa nimitämme Logos.

Viisauden Mestarit varsinaiset Logoksen käs-
kyläiset, johtavat kehityksen kulkua sen kaikissa
muodoissa; kukin suorittaen vussin osan kehityk-
sestä. Nämät muodostavat myös n.k. Hierarkion
(pyhän järjestön) eli Suuren Veljeskunnan joka
on maailmojen suojelija tuki. He johtavat muo-
tojen kehitystä ja niiden hajoamista; myöskin
kansojen nousuja ja häviöitä, sekä antavat kulle-
kin henkistä viisautta siinä määrin kuin he kyke-
nevät sitä vastaanottamaan ja sulattamaan ja mikä
on hyödyksi heidän hyvinvoinnilleen.

Toisinaan annetaan tämä viisaus välillisesti niiden kautta jotka työskentelevät viisauden ja tiedon saavuttamiseksi — innostaen ja elähyttäen heitä uusiin löytöihin ja tutkimuksiin; joskus annetaan se suoranaisesti ilmenneessä muodossa. Molemmat nämät tavat ovat havaittavissa kahdennellakymmenellä vuosisadalla.

Viisauden Mestarit, joiden hallussa on elollisen luonnon kehittäminen, antavat viisautta, todellista tietoa, salaisesti johtaen ja inspiroiden tieteilijöitä heidän tietämättään; julkisesti he ovat antaneet saman viisauden sinä tiedon kokoelmana joka tunnetaan nimellä *T e o s o f i a*.

Teosofia on siten ilmoitus, mutta se on tiedon ilmoitus — niille jotka eivät ole sitä vielä löytäneet — niiltä jotka sen jo omaavat. Kenellekään ei Teosofia aluksi voi muuta olla kuin hypoteesi (oletus); mutta se voi tulla kunkin personalliseksi omaisuudeksi kokemusten ja tutkimusten kautta.

Ei teosofia, sellaisenaan kuin se nykyään on tunnettu, vielä sisällä kaikkea tietoa kaikesta totuudesta; ainoastaan muutamia tärkeimpiä totuuksia ja lakeja on siinä esitetty, mutta ne ovat kylliksi suuria kannustaakseen meitä tutkimaan ja tekemään uusia löytöjä, ja täyttämään ne lukemattomat aukot jotka on jätetty avonaiseksi. Nämä aukot voi täyttää kuka yksilö hyvänsä joka ei pelkää tutkimisen vaaroja. Se mitä meillä on todellista tietoa on ainoastaan pisara siitä suuresta ja mahtavasta valtamerestä joka on vielä tutkimaton. Kuitenkin on se pisara tavattoman hurmaava ja niinmuodoin tarjoaa meille uutta mielenkiintoa ja kauneutta kaikkialla.

Nykyaikainen teosofia, teosofinen kirjallisuus, käsittelee enemmän hengen kehitystä, mutta tieto joka koskee muotojen kehitystä, kaikissa tieteen haaroissa, on samaten osa Aikain Viisaudesta. Kun nämä molemmat haarat tullaan tarkemmin tuntemaan, tukevat ne toisiansa.

Kuten kaikessa tieteellisessä työssä, samoin on teosofian alalla kaksi perusosaa. Kirjoittaja voi näet tulkita sen minkä enimmäistö tieteellisistä tutkijoista on hyväksynyt, mutta samalla kertaa voi hän vetää johtopäätöksen oman tutkimuksensa tuloksista. Kun sellainen tutkija etenee, voi hän, joko tarkotuksella tahi vailla tieteellistä kypsyyttä, jättää eroittamatta nämä kaksi asiaa. Samoin, vaikka johtavat aatteet tässä kirjoituksessa ovatkin hyväksytyjä „teosofisina” ja oikeina esityksinä siitä tiedosta jonka Viisauden Mestarit ovat paljastaneet, tulen esittämään kohtia joilla ei ole sitä arvoa. Mutta koska totuus on lopullisesti jokaisen itsensä löydettävä, niin se minkä toiset voivat tehdä, on vain tien näyttämistä.

Vaikka teosofia perustotuuksiltaan onkin ilmoitus, ei siinä kuitenkaan tunnusteta auktoriteettiä kellekään yksilölle ennenkuin hän on sen todella saavuttanut. Kuitenkin, ihmisen on oltava valmiina seisomaan tahi kaatumaan elämän jalompien ihanteiden edestä jotka hänen sydämensä ja mielensä käsittää, tällä kirjoitelmalla tahdotaan näyttää sellaisten ihanteiden löytyvän teosofiassa.

(jatk.)

(The Theosophic Messenger.)

KATKETTY AARRE.

Jumalat, varastettuaan ihmiseltä hänen jumaluutensa, kokoontuivat keskustelemaan mihin heidän pitäisi se piilottaa. Yksi ehdotti että se kulettetaisi toiselle puolelle maata ja haudattaisi sinne; joku huomautti ihmisen olevan kuuluisan vaelluksistaan, ja voisihan käytä niin että hän matkoillaan voisi löytää tuon kadotetun aarteensa toiselta puolen maailmaakin. Joku ehdotti että se upotettaisi meren syvyyteen; mutta sama pelko poisti senkin tuuman. Voisihan käydä että ihminen pohjattoman uteliaisuutensa kannustamana sukeltaisi syvälle ja löytäisi sen sieltäkin. Viimein, hetken äännettömyyden jälkeen, vanhin ja viisain jumalista sanoi: ”Kätkekäämme se ihmiseen itseensä, sillä se on paikka josta hän ei sitä huomaa etsiä.” Ja niin päätettiin, sillä kaikki olivat yksimieliset neuvon viisaudesta.

Ihminen vaelteli maan väällä pitkiä aikakausia, etsien kaikkialta, korkealta ja matalalta, läheltä ja kaukaa, ennenkuin hän tuli ajatelleeksi etsiä omasta itsestään sitä jumaluutta jonka oli kadottanut. Viimeinkin, hitaasti, hämärästi, hän alkoi käsittää että se minkä hän luuli olevan, ”kätkössä kaukaisilla mailla”, olikin lähenpänä kuin se ilma jota hän hengittää’ lähempänä kuin oma sydämmensä.

TODELLINEN AJATUKSENVAIHTO VAINAJIEN KANSSA.

Seuraavista äskeisistä tapahtumista kertoo eräs henkilö, joka itse on niitä lähellä:

Hänellä on serkku, Pietarissa kasvanut, vanhin neljästä sisaruksesta. Tämä nainen oli kihloissa erään miehen kanssa, joka useita aloja koeteltuaan yhä epäonnistui, sitten tuli Suomeen, sairastui ja kuoli leikkauspöydälle. Tyttö meni senjälkeen naimisiin erään valimon omistajan kanssa Pietarissa. Heillä oli huvila lähellä Viipuria. Tässä talossa alkoi kuulua koputuksia, mutta he koettivat ottaa asian tervejärkiseltä kannalta ja etsiä luonnollisia syitä. He otaksuivat naapurien laskevan leikkiä, toivat poliseja vartioimaan taloa, hankkivat verikoiria ja ilmoittivat sanomalehdissä, että naapurit jättäisivät heidät rauhaan.

Yhä jatkuivat koputukset ja vaimo tuli viimein niin hermostuneeksi, että hänen täytyi kysyä neuvoa lääkäriltä. Hän kävi erään venäläisen professorin luona Pietarissa ja tämä, löytämättä muuta keinoa, ehdotti: „Koettakaa käyttää koputuskieletä. Jos siellä on joku vainaja, joka tahtoo päästä yhteyteen, niin antakaa sille tilaisuus.”

Ensi kerralla kuin koputuksia kuului, he alkoivat kirjaimiston avulla keskustella. Näkymätön läsnäolija ilmoitti olevansa naisen entinen sulhanen, joka oli kuollut 14 vuotta takaperin. Kysyttiin, mitä hän tahtoi. „Suojella Idaa” (tuota naista). M.m. hän puhui edeltäpäin huvilan palosta, ja yleensä varoitteli miestä kohtelemaan hyvin vaimoan. Mutta esim. liike-asioista hän ei koskaan tahtonut antaa vastausta.

Viime jouluna olivat sisarukset koolla Porvoossa. Eräänä iltana, kun toiset jo olivat makuulla, tuli joku Idan luo ja kysyi: „vieläkö se vaivaa?” „Älä laske leikkiä” vastasi tämä. „Olisi hauska kuulla”, vastasi toinen. Samassa alkoi kuulua koputuksia. Miehetkin nyt tulivat paikalle ja aina klo 6:een asti aamulla he puhuttelivat vainajata. Mitä erilaatujsimmista asioista he tekivät kysymyksiä ja pitivät tarkkaa kirjaa vastauksista, niikuin yleensä olivat tehneet ensimmäisistä ilmestyksistä asti.

He kysyivät esim., missä serkku oli, joka asiasta kertoi. Vastattiin: „Lähellä Värlsilää.” He katsoivat kelloa ja todella asianomainen, joka oli junailija, siihen aikaan oli tuolla seudulla. Kysyivät vielä, vaivaako mikään vainajata. „Ei

vaivaa:” Onko hänellä paljon selittämätöntä? „Ei ole.” Onko hyvä olla? „Täällä on kaikilla hyvä olla.” Tahdotko, että viemme papin haudallesi? „Viekää, jos tahdotte, en minä sitä tarvitse, mutta rukoilen hänen kanssaan yhdessä. Jos tahdotte jotakin hyvää tehdä, niin toimittakaa kukkia haudalle ja oikaiskaa risti.” Samalla hän selitti paikan, missä hänen hautansa oli Viipurin hautausmaalla.

Yksi vävyistä meni Idan sängyn luo ja sanoi: „Ida, mitä sinä kujeilet?” Samassa hetkessä hän tunsu itsensä viskatuksi vastakkaiseen seinään. Pikku poikanen, joka kuunteli koputuksia, haeskeli kaikki huoneet tarkkaan, saadakseen selville, mistä ne tulivat, mutta turhaan.

Vainaja m. m. näissä keskusteluissa kutsui osanottajaksi erään työmiehistä, joka palveli Idan miestä. Tämä työmies sai niin ankaran vaikutelman ilmiöistä, että hän jätti juomisen ja oli siitä asti raitis. Yleensä muihinkin vaikutti tämä sananvaihto järkyttävästi ja oli aiheena maailmankatsomuksen muuttumiseen.

Esimerkkinä vainajan yksilöllisestä toiminnasta oli se, että hän suuttuneena Venäjän maahan, missä oli niin paljon vastuksia kärsinyt, sanoi, ettei hän ikänä tahdo mennä sen rajojen sisäpuolelle. Kuitenkin hän myöhemmin Pietarissa antoi koputuksilla sanoman, että nuorin sisar, joka palveli Helsingissä eräessä automatissa, oli vaarassa, ja käski matkustamaan hänen luokseen. Tämä varotus ei ollut aiheeton vaan vaara oli olemassa.

Kysymyksessä olevat henkilöt eivät olleet spiritistejä eivätkä olleet harrastaneet henkimaailman tutkimista, ennen kuin ilmiöt näyttäytyivät. Kaikesta päättäin tässä oli kysymyksessä tapaus, jolloin henkilöltä katkaistiin elämä liian äkkiä, ennenkuin elämisen tahto vielä oli sammunut, ja hän sentähden yhä tunsu harrastusta maanpäällisiin oloihin ja epätoivoisella sitkeydellä viimein aikaansaai välitysyhteyden elossa olevien kanssa. Kun ajatuksenvaihto saatiin aikaan, lakkasivat koputukset huvilasta eivätkä enää uudistuneet häiritsevästi.

(Tietäjistä.)

- 30 On vältettävä työnantajien ja itseänsä ylemmässä asemassa olevien suosioon pyrkimistä päivällä, mutta ilta on hyvä muutoille ja taideharrastuksille
- Heinäk.
- 1 Voimakkaat mutta epävarmat aspektit.
  - 2 Taidetta ja kirjallisuutta koskevilla asioilla on mutta matkasuunnitelmat ovat jätettävät toistaiseksi.
  - 3 Yleensä huono planeetta vaikutus.
  - 4 On kartettava riitaa ja liiallisuutta kaikessa.
  - 5 Perhe ja raha-asioden järjestämiselle suotuisa ennen kello neljää.
  - 6 Merkityksetöin päivä.
  - 7 Kartettava virkamiehiä, työnantajia ja raha-asioden järjestämistä.
  - 8 Yleensä pahan suopa.
  - 9 Onnettomuuksien päivä.
  - 10 Merkityksetöin päivä.
  - 11 Ei ole alettava mitään uutta jolle toivotaan menestystä.
  - 12 Hyvä kysellä neuvoja aamulla. Ilta on menestyksetöin.
  - 13 Merkityksetöin päivä.
  - 14 Iltapäivä on erikoisen suotuisa raha-asioille.
  - 15 ~~Epävarma päivä.~~
  - 16 Menestyksetöin päivä.
  - 17 Iltapäivä ja ilta on erittäin hyvä.
  - 18 Päivä on menestyksetöin mutta ilta on suotuisa.
  - 19 Iltapäivä ja ilta on suotuisia uusien suunnitelmien laskemiselle.
  - 20 Merkityksetöin päivä.
  - 21 Hyvä kaikille asioille.
  - 22 Merkityksetöin päivä.
  - 23 Suotuisa työn etsinnälle, mutta vältettävä muuttoa.
  - 24 Suotuisa vakava luontoisille ja kauaksi kantaville asioille.

Maanviljeliöille ja puutarhureille.

Ne kasvit jotka kantavat satonsa maan sisällä (juurikasvit) antavat runsaamman sadon jos kylväminen ja istuttaminen tai havrentaminen tehdään 11, 12, 16, 17, 21 p:nä heinäkuulla.

Ne kasvit tai kukkaset jotka kantavat satonsa maanpäällä, antavat paremman sadon jos kylväminen, istuttaminen ja harventaminen tehdään 2, 3, 6, 7, ja 29 ja 30 p:nä heinäkuulla.

Parhain aika heinäkuulla korjata siemeniksi tallettavat jyvät on 13:sta 17:sta p:ään.

Juurikasvien korjaamiselle on parhain aika 8, 9, 10 p.

Tässä mainittuna aikana korjatut siemenet itävät hyvin, juurikasvit säilyvät paremmin talven yli.

LISÄLEHTI TEOSOFIAN VALOON

Astrologisia neuvoja

"Astrologisten neuvojen" seuraajien on hyvä muistaa seuraavat ohjeet: Kun joillekin asioille on sanottu astrologisen vaikutuksen olevan hyvää suovan on tarkoitettu että se on hyvä ERIKOISESTI niille asioille, mutta on myös hyvä muillekin, sekä päinvastoin.

"Astrologisia neuvoja" voidaan käyttää hyväksi toisellakin tavalla, josta on ehkä suurempi hyöty kuin varsinaisista "neuvoista". Ihminen joutuu yhtenänsä ikään kuin tien haaraan, jolloin hän ei ole selvillä miten olisi paras tehdä. Tällaisissa tapauksissa antavat "astrologiset neuvot" hyvää apua. Kuinka on meneteltävä mainitunlaisissa tapauksissa selittävät seuraavat esimerkit: Olettakaamme että joku tuttavani esittää uuden yhteisen liikeyrityksen alkamista, johon itsekin innostun sillä se näyttää lupaavalta mutta samalla pelottaa se mahdollisuus että epäonnistumisen kautta menetän vähät säästöni. Katson mitä neuvot sanovat siltä päivältä jolloin esitys tehtiin. Jos siellä sanotaan esim.; "Hyvä liikeasioiden järjestämiselle," niin liikkeen menestymiseen voin luottaa. Mutta jos sille päivälle on sanottu: "Merkityksetöin," tai "epävarma" niin on paras pysyä erillään.

Jos minulle ehdotetaan työpaikan muuttamista, katson "neuvoja." Jos ne sanovat: "hyvä työn etsinnälle," teen parhaiten muuttamalla. Jos sama asia esitetään silloin kuin neuvot sanovat esim. "menestyksetöin" on edullisempi pysyä ennallaan, sillä muuttamisesta olisi enemmän vahinkoa kuin hyötyä.

Samoin on meneteltävä muissakin asioissa.

Aikamäärät ovat annettu keski-standard ajalle, josta New Yorkin aika on tunnin edellä, vuoristo-aika tunnin jälessä, länsirannikon aika kaksi tuntia jälessä. Esim. jos jollekin päivälle on sanottu: "ennen kello kahta," merkitsee se ennen kahta keskivaltioissa, ennen yhtä New Yorkissa, ennen kolmea vuoristoalueella ja ennen neljää länsirannikolla.

Kesäk. 25 p:nä Heinäk. 24 päivään 1914

Kesäk,

- 25 Työn etsinnälle suotuisa aamupäivällä. Iltapäivällä on vältettävä minkään uuden asian alkamista.
- 26 Kartettava muuttoja ja oltava varovainen tapaturmien varalta.
- 27 Varhain aamulla on hyvä panna alulle uudet suunnitelmat. Illalla on kartettava riitaista seuraa.
- 28 Merkityksetöin päivä.
- 29 Päivällä on pahansuovat aspektit, mutta ilta on hyvä erikoisesti kirjoitus tehtäville.

HUOMATKAA!

KIRJAKAUPPAAMME on saapunut taas pari uutta, huomiota herättävää kirjaa:

PALAAMMEKO MAAN PÄÄLLE? kirj. Pekka Ervast. Hinta 5 senttiä.

SELVÄNÄKÖISYYS, kirj. C. W. Leadbeater. Hinta 50 sent. sid. 75 sent.

Tutustukaa Teosofiaan, sen voitte parhaiten tehdä lukemalla teosofista kirjallisuutta.

Kaikki Suomenkieliset teosofiset kirjat ovat nyt saatavana "Kipinän" kirjakaupasta.

Pyytäkää kirjaluetteloamme!

Osoite: 33 Phillips St. East Cleveland, Ohio.

HOROSKOOPEJA

Tekee ja selittää allekirjoittanut parin tulevan kuukauden ajalla kahden dollarin hinnasta kappaleelta.

Näissä horoskoopeissa annetaan edullisia neuvoja kullekin oman luonteensa kasvattamisen, terveyden, työ- ja toimialan ja yritysten suhteen, sekä moniin muihin jokapäiväisen elämän tärkeimpiin asioihin.

Horoskooppeja tehdään myös lapsille, ja pidetään niissä silmällä lapsen luonteen vielä uinuvia puolia, että vanhemmat tahi kasvattajat voivat edistää hyvien ominaisuuksien ilmenemistä ja kehittymistä, sekä ehkäistä huonoja.

Horoskooppeja tilattaessa on lähetettävä seuraavat tiedot: Syntymä aika [vuosi, päivä, ja tunti, jos mahdollista]. Syntymä paikka. Nimi ja osoite.

Maksun tulee seurata tilausta.

Tilattava osoitteella:

Emil Kaarna.

33 Phillips St.

East Cleveland, Ohio.

TEOSOFINEN SEURA

TEOSOFINEN SEURA perustettiin New Yorkissa 17 päivänä marraskuuta 1875 Se on ehdottomasti puolueeton yhdistys totuud-netsijöistä, jotka pyivät ihmiskuntaa palvelemaan henkisillä keinoilla ja siten tahtovat vastustaa materialismia ja vahvistaa heikkenevää uskonnollista henkeä, saattamalla päivän valoon unhoon joutuneet, uskontojen opetukset, Seuran tehtävät ovat seuraavat:

Ensimmäinen.--Muodostaa yleisen veljeyden ydin, katsomatta rotuun, uskonnuntustukseen, sukupuolseen, yhteiskunta-asemaan tai väriin.

Toinen.--Edistää vertailevia uskonnollisia, filosofisia ja tieteellisiä tutkimuksia.

Kolmas.--Tutkia tuntemattomia luonnonlakeja ja ihmisen salaisia voimia.

Kenenkään uskonnollisia mielipiteitä ei kysytä Teosofisen Seuraan yhtyessä, mutta jokaisen jäsenen toivotaan osoittavan samaa kunnioitusta ja suvaitsevaisuutta toisia jäseniä ja heidän mielipiteitään kohtaan, kuin hän toivoo toisten osottavan itselleen ja omille mielipiteilleen.

Teosofia on se totuus, mikä on kaikkien uskontojen perustus olomatta minkään erityistä omaisuutta. Se tarjoo ihmisille viisaustiedon, joka selvittää elämän ja todistaa oikeuden ja rakkauden johtavan maailman kehitystä. Se antaa kuolemalle oikean arvon, niin että se on yhä uudistuva tapaus loppumattomassa elämässä ja ovi täydellisempään ja loistavampaan olemassaoloon. Teosofi antaa maailmalle takaisin hengen tieteen ja opettaa ihmistä tuntemaan hengen oikeaksi itsekseen ja sielun ja ruumiin sen palvelijoiksi. Se valaisee pyhiä kirjoja ja uskontojen oppeja paljastamalla niiden salatun merkityksen ja siten turvaten niitä järjen tuomioistuimen edessä, niinkuin ne aina ovat intuitiivien silmissä olleet oikeutettuja.

Teosofisen Seuran jäsenet tutkivat näitä totuuksia ja teosofit koittavat elää niiden mukaan. Jokainen, ken haluaa tutkia, olla suvaitsevainen, rähätä korkealle ja työskennellä väsymättömästi, on tervetullut. Jäsenen tehtävä on sitten tulla todelliseksi teosofiksi.

Yleismaailmallisen Teosofisen seuran Päämaja on Adyarissa, Madrasin reunakaupungilla, Indiassa. T. S. Amerikkalaisen Osaston Päämaja sijaitsee krotonassa, Hollywood, Los Angeles, California.

Suomalaisia T. S. Loosheja Amerikassa on "Sampo" Chicagossa, Ill. ja "Kipinä" Clevelandissa, O.